

BBABAC – Bacheloroppgave med forskningsmetode

Bacheloroppgave

Etniske minoritetsforeldres mistillit til barnevernet

Universitetet
i Stavanger

Det samfunnsvitenskapelige fakultet

Bachelor i barnevern

Stavanger / 17.03.23

Kandidatnummer: 6040

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning	2
1.1 <i>Bakgrunn for valg av tema</i>	2
1.2 <i>Oppgavens avgrensninger og presentasjon av problemstilling</i>	3
1.3 <i>Formål med oppgaven</i>	4
1.4 <i>Begrepsavklaringer</i>	4
1.4.1 <i>Etnisk minoritet</i>	4
1.4.2 <i>Mistillit</i>	4
2.0 Teoretisk forståelsesramme	5
2.1 <i>Frykt og mistillit</i>	5
2.2 <i>Betydningen av tillit</i>	6
2.3 <i>Kjennskap til, kunnskap om og erfaringer med barnevernet som grunnlag for tillit</i>	6
2.4 <i>Betydningen av informasjon</i>	7
2.5 <i>Foreldres medvirkning</i>	8
2.6 <i>Kulturalisering – en kilde til stigmatisering?</i>	8
2.7 <i>Kulturkompetanse og kultursensitivitet</i>	9
3.0 Metode	10
3.1 <i>Datainnsamling</i>	10
3.1.1 <i>Innledende søk</i>	10
3.1.2 <i>Systematiske søk</i>	10
3.1.3 <i>Inklusjons- og eksklusjonskriterier</i>	11
3.1.4 <i>Søkeprosess</i>	12
3.2 <i>Presentasjon av utvalgte artikler</i>	13
4.0 Analyse og tolkning	15
5.0 Studiens troverdighet	17
6.0 Presentasjon av resultatene fra analysen	19
6.1 <i>Mistillit knyttet til frykt for barnevernets mandat</i>	19
6.2 <i>Mistillit knyttet til stigmatisering</i>	20
6.3 <i>Mistillit knyttet til manglende medvirkning</i>	20
7.0 Diskusjon	22
7.1 <i>Hvorfor opplever etniske minoritetsforeldre mistillit knyttet til frykt for barnevernets mandat?</i>	22
7.2 <i>Hvorfor opplever etniske minoritetsforeldre mistillit knyttet til stigmatisering?</i>	23
7.3 <i>Hvorfor opplever foreldrene mistillit knyttet til manglende medvirkning?</i>	26
8.0 Konklusjon	28
Litteraturliste	30
Vedlegg 1: Litteratormatrise	33

1.0 Innledning

«Forholdet mellom barnevernet og etniske minoriteter er ofte preget av mistillit, mistro og konflikter. Det er mye frykt for barnevernet i innvandremiljøer». Dette var de innledende ordene i debattinnlegget: «Ny barnevernslov må ivareta etniske minoriteter bedre» publisert i Aftenposten av sosionom og politiker Athar Ali. Ali mener etniske minoriteter ikke blir møtt med den kompetansen de behøver, og at barnevernets kompetanse må bedres kraftig på dette området (Ali, 2019). Mange minoritetsforeldre frykter barnevernet mer enn det som ellers er vanlig i det norske samfunnet, og barnevernet har store utfordringer når det kommer til tillit i minoritetsmiljøer (Ali, 2015, s. 149).

Barnevernets overordnede prinsipp er å handle til barnets beste. I forbindelse med utformingen av Handlingsplan for å bedre tillit mellom etniske minoritetsmiljøer og barnevern for (2016-2021), kom det imidlertid fram at personer med tilknytning til ulike minoritetsmiljøer ikke har tillit til barnevernet og at deres vurderinger gjøres til barnets og familiens beste (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet, 2017, s. 5).

I ny barnevernlov som tredde i kraft i år, understrekes behovet for å utvikle et kultursensitivt barnevern – eller det som i andre sammenhenger gjerne omtales som et flerkulturelt barnevern (Berg & Paulsen, 2021, s. 13). Foreldrenes og barnas rettssikkerhet har gjennom ny barnevernlov blitt styrket ved at barnevernet er forpliktet til å ta hensyn til familiens etniske, kulturelle, språklige og religiøse bakgrunn (Barnevernloven, 2021, § 1-8). Kunnskap og kompetanse i en kultursensitiv tilnærming til familiens livssituasjon kan bidra til et bedre samarbeid mellom barnevernstjenesten og familiene, basert på respekt jf. bvl. § 1-9 om samarbeid med barn, familie og nettverk (Köhler-Olsen, 2022, s. 256).

1.1 Bakgrunn for valg av tema

Denne oppgaven handler om minoritetsforeldres mistillit knyttet til det norske barnevernet. Jeg var tidlig innstilt på at bacheloroppgaven min skulle omhandle noe innenfor feltet etniske minoriteter og barnevern. Det er i hovedsak to faktorer som ligger til grunn for valget av tema. For det første har jeg stor interesse innenfor dette feltet. I løpet av praksisperioden på studie og arbeidserfaring i barneverntjenesten og flyktningtjenesten de siste to årene, har jeg

erfart at det er behov for kompetanse på dette område. Jeg har erfart i hvor stor grad mange minoritetsforeldre opplever mistillit til det norske barnevernet. Dette gjelder både nyankomne som ikke har vært i dialog med barnevernet enda, men som likevel har en forforståelse av hvordan barnevernet i Norge er, og de som har bodd i Norge en stund og har dårlige erfaringer rundt møte med barnevernet. Utsagn som «Vi kan ikke stole på barnevernet» og «Barnevernet er ute etter å ta barna mine», er noe jeg ofte hører i arbeidshverdagen som en som arbeider med denne målgruppen. Disse erfaringene har bidratt til å øke min interesse rundt tema, samt vekket en nysgjerrighet til hvorfor etniske minoritetsforeldre knytter barnevernet til mistillit – en instans som er ment for å hjelpe.

I tillegg til min personlige interesse og nysgjerrighet – er tema ikke minst svært dagsaktuelt og viktig i dagens samfunn, spesielt innenfor fagfeltet barnevern. Ifølge SSB (2023) bor det i dag i overkant av 819.000 innvandrere i Norge. Dette utgjør hele 18,9% av den norske befolkning, herunder både første- og andregenerasjonsinnvandrere. Norge blir stadig en mer flerkulturell nasjon, noe som naturligvis bidrar til at barnevernsarbeideren møter en større andel familier med minoritetsbakgrunn i sitt arbeid. Tillit er et viktig fundament i barnevernets arbeid. Likevel er det ikke alle som opplever tillit knyttet til barnevernet. Både forskning, stadige oppslag i media og informasjon fra diverse innvandrersorganisasjoner viser at mange familier med innvandrerbakgrunn opplever mistillit til barnevernet (Rathe et al., 2017, s. 5). Mange minoritetsforeldre opplever å ikke bli møtt med forståelse av barnevernet når det kommer til verdiforskjeller i oppdragelse, og de opplever mistillit til at barnevernet faktisk kan hjelpe dem og deres utfordringer (s. 10).

1.2 Oppgavens avgrensninger og presentasjon av problemstilling

På grunnlag av tematikkens dagsaktuelle relevans innenfor både samfunnet generelt og fagfeltet barnevern spesielt, ønsker jeg å undersøke hvordan minoritetsforeldre opplever det norske barnevernet – da hvorfor det er mistillit knyttet til barnevernet blant minoriteter. Barnevernet har ulik praksis i hvert enkelt land, og jeg har valgt å avgrense oppgaven til å se på tematikken innad i Norge. I møte mellom barnevernet og minoritetsfamilier vil barn, foreldre og barnevernansatte kunne ha ulike opplevelser. En annen avgrensning ble derfor å se på valgt tema fra minoritetsforeldrenes synsvinkel. Jeg valgte akkurat denne vinklingen fordi dette er en målgruppe jeg har gjort meg erfaringer med, og er nysgjerrig på å se nærmere på. Dessuten er de fleste oppgaver og studier som ligger ute på norsk gjort fra barnevernets

perspektiv. Jeg vil derfor belyse en side som ikke er blitt belyst noe særlig tidligere. På bakgrunn av dette har jeg valgt følgende problemstilling:

«Hvorfor opplever etniske minoritetsforeldre mistillit til barnevernet?»

1.3 Formål med oppgaven

Formålet med denne oppgaven er å skape ny kunnskap om hvorfor etniske minoritetsforeldre opplever mistillit til barnevernet. Og bidra til diskusjon om tema, slik at barnevernsarbeideren får større kunnskap.

1.4 Begrepsavklaringer

Under begrepsavklaringer vil jeg kort definere begrepene etnisk minoritet og mistillit, som vil bli brukt gjennomgående i denne oppgaven og som framkommer i problemstillingen min.

1.4.1 Etnisk minoritet

Aadnesen og Hærem (2007) definerer *etniske minoriteter* som en gruppe som er i mindretall i et storsamfunn. I Norge har vi to hovedgrupper av etniske minoriteter, nemlig urbefolkningen og innvandrere (s. 20). I denne oppgaven avgrenses etnisk minoritet til å handle om innvandrere, og da foreldre. Oppgaven tar for seg både første- og andregenerasjonsinnvandrere.

1.4.2 Mistillit

Mistillit sies gjerne å være det motsatte av tillit (Grimen, 2009, s.91). Tillit kan omtales som menneskets følelse av at andres godhet, ærlighet og dyktighet er til å stole på, og medfører ofte en slags overføring av makt til en person eller et system (Fugelli, 2001, s. 3622). Mistillit handler derimot om å ta forholdsregler, og setter ofte en stopper for samhandling med personer eller systemer (Grimen, 2009, s. 91).

2.0 Teoretisk forståelsesramme

I dette kapittelet vil jeg presentere relevant faglig teori og perspektiver som danner ett grunnlag for drøftingen av mine resultater, og som bidrar til å belyse problemstillingen min.

I barnevernets arbeid vil det alltid kunne oppstå utfordringer, uavhengig av hvilke mennesker de jobber med. Utfordringene i barnevernet er komplekse og sammensatte, og kan handle om for eksempel mangel på informasjon, tillitsutfordringer og forholdet mellom hjelp og kontroll. Det er viktig å merke seg at slike utfordringer ikke kun oppstår i arbeidet med minoriteter, men også i arbeidet med den øvrige befolkningen. Likevel kan disse utfordringene ofte forsterkes i møte mellom barnevernet og minoriteter som gjerne har andre bakgrunner, kulturer og verdier (Berg et al., 2017, s. 9).

2.1 Frykt og mistillit

Fylkesnes og Paulsen (2019) peker på at det finnes en rekke forhold som kan være med å påvirke opplevelsene minoriteter sitter igjen med i møte med barnevernet. Den første utfordringen de nevner, og som er relevant for min problemstilling og oppgave er: *Frykt og mistillit*. På tvers av vestlige land viser forskning at etniske minoritetsfamilier ofte er skeptiske og har mistillit til barnevernet (Paulsen, Berg & Michelsen, 2015; Rasmussen, Akinsulure-Smith, Chu & Keatley, 2012; Fylkesnes, Iversen & Nygren, 2015, sitert i Fylkesnes & Paulsen, 2019, s.148). Det framkommer også at personer med innvandrerbakgrunn ofte mangler kjennskap til barnevernet og frykter barnevernets inngripen (s. 148). Denne frykten, mistilliten og mangelen på informasjon kan føre til at minoritetsfamilier i større grad unndrar seg kontakt med barnevern, noe som videre kan medføre at familiene ikke får den hjelpen de har behov for (s.149). Det framkommer at følelsen av frykt for mange oppstår allerede i asylsøkerfasen og/eller når de akkurat har ankommet Norge. Advarsler som: «Pass deg for barnevernet» er noe man gjerne hører raskt fra andre når man ankommer asylmottak i Norge (Paulsen et. Al., 2015., gjengitt i Fylkesnes & Paulsen, 2019, s.149). Minoritetsforeldre etterlyser selv også mer og bedre informasjon om barnevernets mandat (Dumbrill, 2009; Maiter & Stalker, 2011., gjengitt i Fylkesnes & Paulsen, 2019, s. 149).

2.2 Betydningen av tillit

Grimen (2009) peker på at tillit i mange situasjoner henger nært sammen med tryggheten en har til andres kompetanse (s. 14). Dersom minoritetsforeldrene ikke opplever trygghet til den kompetansen barnevernet har vil dette altså kunne være med å bygge opp under mistillit.

Grimen (2009) viser videre til at det er enklere å gå fra tillit til mistillit enn omvendt. Mistillit er altså enkelt å skape, men vanskelig å bli kvitt når den først har satt seg i oss. Mens tillit kan være enkelt å rive ned og vanskelig å bygge opp igjen. Grimen peker på at forhold som kan skape mistillit kan være negative stereotypier om andre, manglende åpenhet om beslutninger og ubalanse i makt (s. 91).

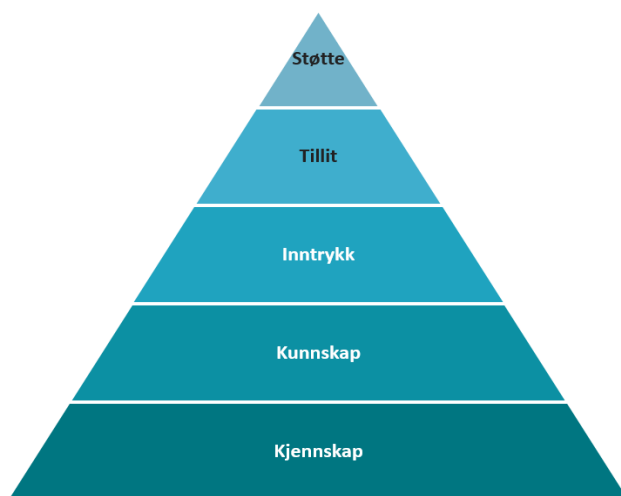
I rapporten «Myter og realiteter» om innvandreres møter med barnevernet, tas tillit opp som et helt sentralt forhold i alle barnevernssaker. Tillit kan være utfordrende å bygge uavhengig av etnisitet og tilhørighet, men det kommer likevel fram at tillit gjerne er ekstra utfordrende å etablere i saker hvor en arbeider med minoritetsfamilier som kommer fra andre steder, og som representerer andre verdier og tradisjoner enn i Norge (Berg et al., 2017, s. 11). Noen innvandrerfamilier som har gitt uttrykk for mistillit knyttet til barnevernet, har pekt på at årsakene til dette kan være sammensatte. Mistilliten kan eksempelvis ha skyld i feiloppfatninger om barnevernets arbeid, familier som ikke føler seg møtt eller lyttet til som individer, manglende kunnskap om barnevernet eller erfaringer rundt hvordan barnevernet har behandlet tidligere barnevernssaker med innvandrerfamilier. Forfatterne i rapporten peker også på innvandrerfamilienes frykt ovenfor at barnevernet skal gripe inn i deres privatferd, og en mistillit til at barnevernet ikke faktisk bistår dersom familiene trenger hjelp. (s. 11-12).

2.3 Kjennskap til, kunnskap om og erfaringer med barnevernet som grunnlag for tillit

Ipsos gjennomførte en undersøkelse og utarbeidet en rapport på vegne av Barne-, ungdoms og familiedirektoratet, som handlet om å kartlegge tillit til barnevernet blant personer med innvandrerbakgrunn (Rathe et al., 2017). I denne sammenhengen ble det utviklet et teoretisk rammeverk i form av en omdømmepyramide som illustrerer hvordan tillit bygges trinnvis (s. 26). Omdømmepyramiden består av fem trinn; kjennskap, kunnskap, inntrykk, tillit og støtte – hvor hvert trinn er en forutsetning for å nå det neste trinnet. Pyramidens nederste trinn er *kjennskap* og handler om hvilken kjennskap en har til barnevernet, inkludert hvor denne kjennskapen kommer fra. Deretter kommer *kunnskap* som handler om hvilken kunnskap man

har om, og hvilke erfaringer en har gjort seg med barnevernet. Både erfaringer som er direkte og/eller indirekte og positive eller negative er relevante for både kjennskap og kunnskap. Kjennskap og kunnskap danner grunnlaget for neste trinn, *inntrykk*. Ved positive holdninger gjennom kjennskap og kunnskap dannes det grunnlag for *tillit*, og dersom man har negative holdninger minskes denne sjansen for å bygge tillit i neste trinn. Pyramidens øverste trinn er *støtte*, og består av personer som støtte oppunder barnevernet. Dette trinnet krever da positive opplevelser i alle av pyramidens trinn (Rathe et al., 2017, s. 27). Se modellen illustrert i figur 1 nedenfor.

Figur 1: Ipsos' omdømmepyramide

Hentet fra: (Rathe et al., 2017, s. 27)

2.4 Betydningen av informasjon

Store deler av innvandrebebefolkningen har bodd i Norge i kort tid, noe som naturligvis innebærer at de har begrenset kunnskap om det norske samfunnet. Dette kan omhandle blant annet informasjon om hvordan Norge er bygd opp, velferdsordninger, rettigheter og plikter. (Berg & Paulsen, 2021, s. 25). I denne sammenhengen står informasjon om barnevernet helt sentralt. Når innvandrere kommer til Norge er det kjent at mange mottar informasjon om barnevernet fra andre som for eksempel minoritets- og innvandremiljø, før de mottar informasjon fra barnevernet selv eller fra andre instanser. Slik kan de plukke opp informasjon som ikke nødvendigvis stemmer. Selv om barnevernet forsøker å informere, er det altså ikke nødvendigvis enkelt å nå fram. Informasjonsformidling krever tillit, og dersom minoritetsforeldrenes tillit til barnevernet allerede er på bunn, vil det derfor kunne være

vanskelig å nå fram. Informasjon handler om alt fra formelle regler og ordninger til uformell kunnskap som «slik gjør vi det her» (Berg & Paulsen, 2021, s. 26). Det kan eksempelvis handle om informasjon om hva selve barnevernet er og hva deres mandat og oppgaver er.

2.5 Foreldres medvirkning

I Lov av 18.juni 2021 nr.97 om barnevern (barnevernloven) § 1-9 om samarbeid med barn, familie og nettverk, sier lovteksten at barnevernet så langt som mulig skal samarbeide med både barn, foreldre og skal behandle dem med respekt jf. bvl § 1-9 første ledd (Barnevernloven, 2021, § 1-9). Foreldre har rett til medvirkning, noe som innebærer at de skal ha reell innflytelse i barnevernets beslutninger (Studsørød & Mevik, 2019, s.234-236). Likevel tyder forskning (Petersen, 2017; Studsrød et al., 2014, sitert i Studsrød & Mevik, 2019, s. 232) på at barnevernsansatte og barnevernstjenester legger ulik vekt på i hvor stor grad foreldre faktisk blir involvert. Lignende funn kommer også fram i Midjos (2010) sin forskning som peker på at barnevernsarbeideren i for liten grad lytter til foreldrene og går i dialog med foreldrene (Midjo, 2010, s.301, sitert i Studsrød & Mevik, 2019, s. 232). Uggerhøj (2014) viser i sin studie til at foreldrene ikke får sine synspunkter vektlagt, samt at de får lite eller ingen orientering om prosessen og innholdet i en barnevernssak (Uggerhøj, 2014, sitert i Studsrød & Mevik, 2019, s. 232). Måten foreldre blir møtt på og hvordan de blir involvert i tidlige deler av barnevernsprosessen vil være med på å påvirke hvilke holdninger foreldrene har til barnevernets arbeid i ettertid (Slettebø, 2007, s.91).

2.6 Kulturalisering – en kilde til stigmatisering?

Rugkåsa et.al (2017) forklarer kulturalisering som en prosess hvor gitte situasjoner eller problemer fortolkes, forklares og behandles på grunnlag av en generalisert forståelse av kultur (s. 55). En konsekvens av denne kulturaliseringen er annengjøring, som kan føre til stereotypi og stigmatiserende oppfatninger som preger hvordan barnevernsarbeideren samhandler med og møter mennesker. Etniske minoriteter er i større grad enn majoriteten utsatt for å oppleve stigmatisering og annengjøring grunnet sin kulturelle annerledeshet, både fra samfunnet generelt og av offentlige instanser som for eksempel barnevernet i denne sammenhengen. Dette skjer fordi fokuset ofte rettes mot annerledeshet, kulturelle særtrekk og «mangler» i barnevernets arbeid med minoriteter mener Rugkåsa et al. (2017, s. 69).

2.7 Kulturkompetanse og kultursensitivitet

En konsekvens av en denne kulturaliserende og annengjørende tenkningen blir ofte at barnevernsarbeideren opplever at en trenger en bestemt type kunnskap og ferdigheter for å kunne arbeide med minoritetsfamilier (Rugkåsa et al., 2017, s. 77). Dette kan forstås som kulturkompetanse. Rugkåsa et al. forklarer at kulturkompetanse handler om å tilegne seg faktakunnskaper om «de andres» kultur, kommunikasjonsformer, omsorgsutøvelse og så videre (2017, s. 77). Kulturkompetanse kan bidra til å bedre samhandlingen mellom mennesker fra ulike kulturer (Jåvo, 2010, s. 154). Begrepet kultursensitivitet kan vi si inngår i det å ha god kulturkompetanse. Berg og Paulsen (2021) forklarer kultursensitivitet som det å kunne møte mennesker med en annen bakgrunn på en åpen og fordomsfri måte (s. 13). På denne måten viser en kultursensitivitet ved å vise forståelse og respekt for andres verdier og unikheter, og å ivareta disse (Qureshi, 2009, s. 209).

3.0 Metode

I denne oppgaven har jeg valgt å gjøre en litteraturstudie hvor jeg bruker tre vitenskapelige artikler utført ved kvalitativ metode som er relevante for å besvare min problemstilling:

«Hvorfor opplever etniske minoritetsforeldre mistillit til barnevernet?».

3.1 Datainnsamling

Søkene mine ble gjennomført i perioden 4.januar 2023 til 1.februar 2023. Søkeprosessen var todelt og besto av innledende søk og systematiske søk.

3.1.1 Innledende søk

Jeg startet med innledende søk i Oria, Idunn og Google Scholar for å orientere meg i hva som fantes av litteratur og forskning knyttet til tema og problemstillingen min, som anbefalt av Thidemann (2019, s. 81). Dette gjorde jeg for å få inspirasjon, samt at prosessen er hensiktsmessig i arbeidet med utplukking og begrensnig av systematiske søk videre (s. 82). I denne prosessen brukte jeg søkeord som barnevern, minoritet, innvandrere, foreldre, minoritetsforeldre, utfordringer, frykt, mistillit og kultur. Gjennom å utføre ulike søkskombinasjoner ved bruk av disse ordene fikk jeg utrolig mange, men brede treff. Jeg fant artikler med relevant tematikk, men som ikke oppfylte oppgavens krav. Jeg fikk likevel inspirasjon gjennom å se på synonymer og andre ord som ble brukt i disse artiklene, som jeg kunne bruke videre i prosessen. Disse noterte jeg meg, og ble relevante i mine systematiske søk videre. Jeg oppdaget også raskt at det var lite forskning rundt mitt tema ute på norsk, jeg begynte dermed å søke på engelsk tidlig i prosessen. Som anbefalt av Thidemann (2019) sjekket jeg referanselister på artikler jeg fant relevante, for å se om disse henviste til litteratur med samme tematikk. Samt at jeg sjekket litteraturreferanser i allerede eksisterende litteratur. Jeg har også sett på tidligere bacheloroppgaver for inspirasjon, både innenfor mitt tema og andre emner. Disse har jeg skimlet og sett spesielt på metodekapittel, søkehistorikk og referanselister (s. 82).

3.1.2 Systematiske søk

Etter å ha gjennomført noen innledende søk begynte jeg prosessen med mine hovedsøk, gjennom å utføre systematiske litteratursøk. Systematiske søk forklarer Thidemann (2019) som planlagte, begrunnede, dokumenterte og etterprøvbare søk (s. 82). De systematiske

søkene ble utarbeidet opp mot min problemstilling for å få nøyaktige treff. Jeg utførte søkene mine i Oria, Idunn og Academic Search Premier. I Oria gikk jeg inn under «avanserte søk» og huket av for søk på Norsk fagbibliotek, slik at jeg ikke ble begrenset ved å kun få treff på UIS biblioteket – dette gjorde jeg også i mine innledende søk i Oria. Jeg benyttet meg av trunkering for å utvide treffene på enkelte søkeord, ved å sette inn en stjerne (*) etter ordets stamme (Thidemann, 2019, s. 87). Eksempelvis ved at jeg søkte på «minoritet*», som da ga meg treff på blant annet «minoritet*er» og «minoritet*sforeldre». Jeg prøvde meg også frem ved hjelp av en rekke ulike kombinasjoner ved bruk av OR, som kan gi treff på ett eller flere av ordene, og AND som inkluderer begge/alle ordene satt i søkestrengen (s. 87).

3.1.3 Inklusjons- og eksklusjonskriterier

Inklusjons- og eksklusjonskriterier ble raskt definert for å få mest mulig relevante treff for min problemstilling. Vitenskapelige artikler med fagfelleurdert tidsskrift var et krav – jeg avgrenset dermed alle søk gjennom søkemotorenes filtrering, til tekster med fagfelleurdert tidsskrift. Jeg avgrenset også alle søk til treff på norsk, engelsk, dansk og svensk språk.

Artiklene burde etter oppgavens retningslinjer som hovedregel være publisert de siste fem årene. Jeg valgte å søke i publikasjoner fra de siste seks årene (2017-2023), fordi det ikke har blitt publisert noe særlig med artikler enda i 2023. Fordi jeg i denne oppgaven ønsket å se på hvordan minoritetsforeldre opplever det norske barnevernet, var det derfor også et krav at artiklene tok for seg tema i norsk kontekst. I mine første systematiske søk ble ikke begrepet «Norway» brukt. Jeg merket fort at dette ga for mange irrelevante treff da jeg ønsket treff innenfor norsk kontekst, og valgte derfor å bruke *AND Norway* i de engelske søkestrengene mine videre. I og med at jeg ønsket å se på tema ut ifra minoritetsforeldres synsvinkel, utelukket jeg også tekster som omhandlet barnevernets og barnas synspunkt.

Problemstillingen min retter seg mot opplevelsen av barnevernet, jeg utelukket derfor tekster som tok for seg andre sosialfaglige kontekster. Jeg valgte også å avgrense til artikler gjort med kvalitativ metode gjennom intervju, fordi jeg ønsket funn som presenterte min utvalgte målgruppes egne opplevelser og meninger. Etter hvert som jeg fikk relevante treff gjorde jeg manuell lesing hvor jeg utelukket tekster som ikke hadde en IMRaD struktur (Introduksjon, Metode, Resultat og Diskusjon) og sammendrag/abstract (Thidemann, 2019, s. 30). Alle inklusjons- og eksklusjonskriteriene presenteres på en oversiktlig måte nedenfor i tabell 1.

Tabell 1. Inklusjons- og eksklusjonskriterier

Inklusjonskriterier	Eksklusjonskriterier
Vitenskapelige artikler	Fagartikler
Fagfellevurdert	Ikke fagfellevurdert
Norsk, engelsk, svensk og dansk språk	Andre språk
Utgitt ca. de siste 5 årene	Utgitt for mer enn ca. 5 år siden
Overførbar til norsk kontekst	Ikke overførbar til norsk kontekst
Kvalitativ studie	Kvantitativ studie
Minoritetsforeldres perspektiv	Andres perspektiv
Barnevernsfaglig kontekst	Ikke-barnevernsfaglig kontekst
Artikler med <u>IMRaD</u> -struktur	Artikler uten <u>IMRaD</u> -struktur

3.1.4 Søkeprosess

Søket som ga meg treff på to av artiklene jeg har valgt å bruke i denne oppgaven, gjorde jeg i databasen Oria, hvor jeg benyttet meg av funksjonen «avanserte søk» fremfor «enkelt søk». Alle inklusjons- og eksklusjonskriteriene presentert i tabell 1 ble brukt. Ved hjelp av søket («Child Welfare Services» AND parents AND Norway) fikk jeg 36 treff (derav 2 duplikater). Jeg bladde meg nedover og leste alle overskrifter. Av de 36 leste jeg abstraktene på 13 av tekstene, hvor overskrift og tema så relevant ut. Ved å lese sammendragene på disse 13, vurderte jeg videre 8 tekster som relevante til min problemstilling. Jeg skimleste deretter de 8 artiklene, og kunne gjennom denne prosessen utelukke flere artikler manuelt som ikke fulgte en IMRaD-struktur, som ikke var gjort ved kvalitativ metode og hvor tematikken ikke belyste problemstillingen min like godt som først antatt. Til slutt satt jeg igjen med to artikler som var relevante til min problemstilling og som oppfylte alle inklusjonskriterier. Jeg valgte dermed å benytte meg av følgende artikler fra dette søket i min oppgave:

1. *Parenting in double translation: lived experiences of Ugandan immigrant parents in Norway* (Kabatanya, C. L. og Vagli, Å. 2021).
2. *Navigating emotions in child welfare: Immigrant parents' experiences and perceptions of involvement with child welfare services in Norway* (Tembo, M. J. 2022).

Den tredje og siste artikkelen fant jeg da jeg gjorde mine innledende søk som ble gjort på norsk. Som forklart tidligere fikk jeg få treff på norsk og gikk raskt over til å søke på engelsk. En artikkel dukket dog opp i mine innledende søk, og utmerket seg som relevant til min

problemstilling. Jeg noterte meg derfor denne artikkelen fra starten av. Treffet fikk jeg gjennom søket (Barnevern AND Minoritetsforeldre), som ga treff på artikkelen både i Oria og Idunn. Jeg var ikke sikker på om jeg skulle inkludere artikkelen da den ikke fulgte retningslinjenes hovedregel om publiserings år. Artikkelen ble publisert i 2015 og er derfor mer enn fem år gammel. Jeg vurderte likevel teksten som egnet til min oppgave. Artikkelen er vitenskapelig med fagfelle-vurdert tidsskrift, tematikken er svært relevant både for min problemstilling og innenfor fagfeltet i dag. Artikkelen oppfyller alle andre inklusjons- og eksklusjonskrav. Følgende artikkel ble dermed valgt ut ifra mine innledende søk:

3. *Frykten for barnevernet – En undersøkelse av etniske minoritetsforeldres oppfatninger* (Fylkesnes, M, K., Iversen, A, C., Bjørknes, R. og Nygren, L. 2015).

3.2 Presentasjon av utvalgte artikler

Jeg leste de tre utvalgte artiklene grundig fire ganger. Videre valgte jeg å utarbeide en litteraturmatrise for hver enkelt artikkel. Litteraturmatrisen gir en god oversikt over de ulike artiklene og deres innhold (Thidemann, 2019, s. 95). Se litteraturmatrise for hver artikkel i vedlegg 1. Jeg vil kort presentere de utvalgte artiklene nedenfor.

1. *Parenting in double translation: lived experiences of Ugandan immigrant parents in Norway* (Kabatanya, C. L. og Vagli, Å. 2021).

Denne artikkelen hadde som hensikt å undersøke hvordan ugandiske innvandrere foreldre i Norge opplever kulturelle endringer i foreldrerollen. Studien ble gjort med bruk av semi-strukturerte intervju ved kvalitativ metode. Intervjuene ble utført gjennom et utvalg bestående av seks ugandiske foreldre fra to ulike byer, derav ett par og fire enslige foreldre. Alle hadde bodd i Norge i mer enn tre år og hadde barn på under 18 år.

2. *Navigating emotions in child welfare: Immigrant parents' experiences and perceptions of involvement with child welfare services in Norway* (Tembo, M. J. 2022).

Denne artikkelen utforsker innvandrereforeldres emosjonelle opplevelser i barnevernet. Hovedtema gjennom intervjuene var hvordan foreldrene opplevde kontakten med barnevernet. Studien ble gjennomført gjennom dybdeintervjuer ved kvalitativ tilnærming.

Studiets utvalg besto av 13 ikke-vestlige innvandrerforeldre som representerte 10 forskjellige familier. Alle kandidatene hadde tidligere eller pågående kontakt med barnevernet.

3. *Frykten for barnevernet – En undersøkelse av etniske minoritetsforeldres oppfatninger* (Fylkesnes, M, K., Iversen, A, C., Bjørknes, R. og Nygren, L. 2015).

Denne artikkelen var del av et større forskningsprosjekt hvor foreldre med flyktning bakgrunn ble intervjuet om deres erfaringer fra kontakt med barnevernet. Formålet med artikkelen var derfor å utforske hva denne frykten omhandler med hensyn til representasjonene av barnevernet den relateres til. Studien ble utført ved semi-strukturerte intervjuer ved kvalitativ metode. Studiets utvalg besto av 10 foreldre med flyktning bakgrunn, derav fire fedre og seks mødre hvor to av disse var et par. Foreldrene hadde opprinnelse fra åtte ulike land, og hadde alle hatt erfaring med barnevernet i tre måneder eller mer.

4.0 Analyse og tolkning

For å forstå og tolke valgt litteratur benyttet jeg meg av Aveyard (2019) sin *Thematic analysis: A simplified approach*, gjengitt i Thidemann (2019). Modellen fungerer som en god analysemetode for de uerfarne (Thidemann, 2019, s. 96).

Hvordan man praktisk velger å utføre analysearbeidet kan gjøres på ulike måter. Hensikten med å lese grundig gjennom tekstene ligger i problemstillingen. Jeg hadde derfor problemstillingen min synlig til enhver tid, som anbefalt av Aveyard (Thidemann, 2019, s. 93), og brukte den som en slags veiviser for å konkretisere hva jeg skulle se ekstra godt etter i tekstene. Jeg leste resultatdelene i artiklene grundig flere ganger og forsøkte å identifisere og plukke relevante tema fra hver artikkel (s. 96), etterfulgt av kritisk og reflekterende lesing av alle artikler i sin helhet (s. 92). For å gjøre prosessen enklere for meg selv, skrev jeg ut alle artikler og brukte markeringstusj i ulike farger og markerte ord, setninger og tekstbiter som på ulike måter var relevante for å belyse problemstillingen min (s. 97). Jeg laget etter hvert en tabell i Word som anbefalt av Aveyard, hvor jeg puttet inn de foreløpige temaene fordelt etter artikkel (s. 97). Dette gjorde det enklere å visualisere og strukturere temaene fra de ulike artiklene og videre finne fellestrekk og ulikheter i de ulike artiklene. De første temaene som ble ført inn i tabellen var kun foreløpige. Jeg gikk mange runder frem og tilbake i materialet for å kontrollere og endre på innholdet (s. 93). Jeg kortet ned på setninger, oversatte det som sto på engelsk og skrev med egne ord. Jeg forsikret meg hele tiden om at temaene var relevante, og noe ble dermed fjernet underveis i prosessen.

Etter å ha identifisert foreløpige tema fra de ulike artiklene begynte jeg prosessen med å slå sammen og fordele resultatene. Teksten jeg sto igjen med ble markert i fargekoder digitalt, etter hvert foreløpig tema (s. 93-94) og disse ble gradvis satt inn i en ny tematabell fordelt i de ulike fargene som hørte sammen på tvers av artikler (s. 97). Jeg kom deretter fram til felles hovedtemaoversikter som var dekkende og samlende for de foreløpige temaene. Jeg gikk flere ganger gjennom materialet og kontrollerte om de valgte temaoverskriftene var dekkende for det tilhørende innholdet, og om alle undertema passet til det overordnede tema hvor de var plassert (s. 93). Til slutt ble resultatet for de foreløpige temaene som presentert nedenfor i tabell 2.

Tabell 2. Sammenligning av foreløpige tema

Artikkel 1.	Artikkel 2.	Artikkel 3.
Forståelse av at barnevernet ikke hjelper	Frykter barnevernets mandat	Redd for barnevernets kontrollmandat
Frykter at barnevernet tar barna	Opplever stereotypi og stigmatisering	Føler seg diskriminert av barnevernet
Føler seg stigmatisert	Mangel på dialog og samarbeid	Barnevernet går ikke i dialog med foreldre

Artiklene hadde mye til felles, men også en del ulikt. De to foreløpige temaene markert i grønn og blå kom fram i alle tre artikler og var ble derfor sentrale på tvers av artiklene. Det foreløpige tema markert i grå ble kun nevnt i to av tre artikler, men var likevel sentralt. Neste trinn ble en ny tolkningsprosess basert på sammenligningen av foreløpige tema i tabellen over. Jeg valgte å sette opp en ny tabell hvor de foreløpige temaene ble summert til tre hovedtema på tvers av artikler. Dette framkommer nedenfor i tabell 3.

Tabell 3. Sammenfatning av tema

Tema fra artiklene	Sammenfattet tema
1. Forståelse av at barnevernet ikke hjelper 2. Frykter at barnevernet tar barna 3. Frykter barnevernets mandat 4. Redd for barnevernets kontrollmandat	Mistillit knyttet til frykt for barnevernets mandat
1. Føler seg stigmatisert 2. Opplever stereotypi og stigmatisering 3. Føler seg diskriminert av barnevernet	Mistillit knyttet til stigmatisering
1. Mangel på dialog og samarbeid 2. Barnevernet går ikke i dialog med foreldre	Mistillit knyttet til manglende medvirkning

I tabell 3 ble alle foreløpige tema sammenfattet og fordelt etter hovedtema på tvers av artiklene. I denne prosessen ble også all tekst gransket på nytt. Jeg flyttet tekst fram og tilbake, og prøvde meg fram med ulike temaoverskrifter for å finne en mest mulig dekkende overskrift for all tilhørende tekst. Til slutt fjernet jeg fargekodene og gjorde sammenfatningen mer oversiktlig i tabell 3. Til slutt satt jeg igjen med tre overordnede temaoverskrifter: Mistillit knyttet til frykt for barnevernets mandat, mistillit knyttet til stigmatisering og mistillit knyttet til manglende medvirkning.

5.0 Studiens troverdighet

Alle studier har styrker og svakheter. Dalland (2020) peker på at kravene for reliabilitet og validitet må være til stedet for at vi skal kunne stole på resultatene av en studie (s. 43).

Reliabilitet eller pålitelighet handler om at målinger må være korrekte utførte, og at eventuelle feilkilder oppgis (s. 43), det handler altså om i hvilken grad man kan stole på dataene man presenterer. Validitet er et begrep som brukes om relevans og gyldighet, og handler om troverdigheten i studiets resultater (s. 43). Jeg vil nå presentere styrker og svakheter ved mine tre utvalgte vitenskapelige artikler, som kan ha påvirket utfallet av mine resultater. Alle artiklene er nøye utvalgte, fagfelleverderte og er hentet fra godkjente søkemotorer.

Artikkel 1 er en vitenskapelig vurdert med fagfelleverdert tidsskrift. Artikkelen er publisert i relativt ny tid (2021), dette bidrar til å framme tekstens og funnenes relevans i dag. Det ble benyttet «snøballmetode» for å finne informanter til studiet. Dette er viktig å ta i betraktning, da det kan ha påvirket variasjonen av hvilke informanter som deltok i studie. Forfatterne av artikkelen peker på mulige svakheter med studien. Det var blant annet ingen krav om tidligere eller nåværende kontakt med barnevernet i denne studien – på denne måten gikk studien ut ifra foreldrenes forforståelse av barnevernet. Likevel viste det seg at fem av seks av foreldrene hadde mottatt tjenester av barnevernet. Dermed fikk studien både resultater basert på foreldres forforståelser og erfaringer til barnevernet. Det nevnes også at førsteforfatteren av artikkelen hadde samme nasjonalitet som informantene i studiet (Ugandisk opprinnelse). Dette mener forfatterne bidro til å åpne for samtale, men understreket også at dette kunne være en kilde til utfordringer. Førsteforfatteren var derfor nøye med å lukke ute egne erfaringer og meninger i samtale med informantene.

Artikkel 2 er en vitenskapelig artikkel med fagfelleverdert tidsskrift. Artikkelen er nylig publisert (2022), som kan bidra til å øke studiens kvalitet og relevans i dag. Forfatteren av artikkelen beskriver studiens fremgangsmåte presist, og nevner også mulige svakheter ved studien. På grunn av utfordringer med å finne informanter ble det også i denne studien brukt «snøballprøvetaking» for å rekruttere informanter. En slik metode kan ha resultert i økt sjans for å rekruttere familier med negative erfaringer med barnevernet, og kan dermed ha påvirket studien til å ha lite variasjon i opplevelser.

Artikkel 3 er en vitenskapelig artikkel med fagfellevurdert tidsskrift. Denne artikkelen er i motsetning til de to andre av eldre publiserings år. Det er viktig å vurdere om publiserings året kan ha påvirkning på resultatene av studien. Artikkelens tema er dog svært relevant den dag i dag. Barnevernet kan ha endret seg fra 2015 til 2023 på en slik måte at informantenes svar hadde vært annerledes nå. Jeg vurderer likevel artikkelen til å være relevant.

Artikkelforfatteren presenterer studiens fremgangsmåte og utførelse grundig, og nevner mulige svakheter ved studien. Informantenes etnisitet ble ikke inkludert i denne artikkelen i motsetning til i de andre artiklene, og forfatteren peker på at dette kan redusere den kontekstuelle rikdommen i studien. Dette mener jeg ikke påvirker min studie da jeg ser på minoritetsforeldre som en helhet, og ikke på konkrete etnisiteter.

6.0 Presentasjon av resultatene fra analysen

Jeg vil nå presentere de sammenfattede resultatene fra de tre utvalgte vitenskapelige artiklene i analysen min, som vil bidra til å besvare min problemstilling videre. Funnene ble i analysedelen inndelt i tre overordnede temaoverskrifter, og vil i dette kapitlet bli presentert etter disse.

6.1 Mistillit knyttet til frykt for barnevernets mandat

Et gjennomgående tema i alle tre artikler (Kabatanya & Vagli, 2021; Tembo, 2022; Fylkesnes et al., 2015) er minoritetsforeldrenes opplevelse av mistillit knyttet til frykt for barnevernets mandat. Mistilliten bunner i manglende forståelse av hva barnevernets oppgave er, hvor en hovedsakelig tror og frykter at barnevernet er ute etter å ta barna deres fra dem. En forelder i artikkel 3 fortalte at mange foreldre frykter barnevernet fordi «Barnevernet bare tar, de hjelper ikke» (Fylkesnes et al., 2015, s. 87). I tråd med dette gjenfortalte en annen noe hun fikk høre fra en nabo: «De kommer til å hjelpe deg, det må vi si. Barnevernet er her for å hjelpe, men de hjelper deg for å ta ungene ifra deg» (s. 88). Gjennom denne forståelsen av barnevernet opplever foreldrene mistillit til at barnevernet faktisk vil hjelpe dem, noe som kan medføre at foreldre som faktisk trenger hjelp vegrer seg for å kontakte barnevernet, i frykt for hva de kan gjøre. I artikkel 1 forteller en forelder at man kommer til et punkt hvor man har utfordringer og egentlig trenger hjelp - men hvor man er for redd for å si sannheten i frykt for å bli dømt at barnevernet (Kabatanya & Vagli, 2021, s. 83). Videre i artikkel 1 skriver forfatterne at de merket seg foreldrenes bruk av ordet «Barnevern», fremfor «CWS» eller «Child Protection», til tross for at det norske begrepet ifølge tidligere forskning er et negativt ladet begrep. To av foreldrene forklarer videre hvorfor ordet barnevern brukes, og da i negativ forstand. Den ene forteller at «De (barnevernet) har et dårlig rykte, alle forteller meg at når de kommer så tar de barna mine» (Kabatanya & Vagli, 2021, s. 83, egen oversettelse). Mens den andre sier «Folk forteller at barnevernet tar barn uten grunn» (Kabatanya & Vagli, 2021, s. 83, egen oversettelse). En oppfatning blant minoritetsforeldrene er altså at barnevernet er ute etter å ta barna deres, og det uten grunn. På denne måten knytter de begrepet barnevern til noe negativt. I artikkel 2 uttrykkes frykten for barnevernets mandat og makt. En forelder fortalte: «Barnevernet har full autoritet her (i Norge), hvis du kommer på deres dårlige side har du ikke noe sted å dra». Hun uttrykte at hun var redd og mente hun aldri kunne «vinne» mot barnevernet (Tembo, 2022, s. 260, egen oversettelse).

6.2 Mistillit knyttet til stigmatisering

Både i artikkel 1, 2 og 3 er minoritetsforeldrenes opplevelse av at barnevernet stigmatiserer et gjennomgående tema. I artikkel 3 sier en forelder at en utbredt oppfatning av barnevernet er at de plasserer barn fra minoritetsfamilier inn i norske familier «slik at de kan oppdra dem til å bli så norske som mulig» (Fylkesnes et al., 2015, s. 91), mens en annen forteller at hun har hørt om flere situasjoner hvor barn har blitt plassert i norske hjem selv om familiene har hatt slektninger som har ønsket å ta på seg omsorgen (s. 91). De beskriver dog at opplevelsen av diskriminerende handlinger i hovedsak ikke er individuelle handlinger og holdninger, men at det stilles mer spørsmål til strukturelle forhold. For eksempel ved mangel på informasjon til nyankomne innvandrere. De mener videre at mangelen på kunnskap svekker deres forutsetninger til å møte de forventningene barnevernet har. Og at det gjennom mangel på fosterhjem med etnisk minoritetsbakgrunn fører til at barna må vokse opp i en annen kulturell kontekst enn sin egen (Fylkesnes et al., 2015, s. 92). I artikkel 2 forteller flere foreldre hvordan de opplever at saksbehandlere generaliserer og stereotyperer innvandrerforeldre til å være voldelige foreldre. De peker på hvordan de opplever å bli stigmatisert og satt i bås av barnevernsarbeiderne, ved at de tilskriver dem negative egenskaper basert på fordommer. Videre funn gjort i artikkelen til Tembo (2022) viser at foreldrene i studiet opplever å føle seg dømt som dårlige foreldre grunnet deres innvandrerbakgrunn. Funnene viser også til at stigma i barnevernet er drevet av at saksbehandlerne har forutinntatte ideer om foreldreskap og kulturer fra andre deler av verden (s. 260-261). I artikkel 1 forteller en forelder følgende: «Når du først er inne i barnevernssystemet ser de deg som de vil. Når de vet du er Afrikaner vil de anta at du ikke vet noen ting» (Kabatanya & Vagli, 2021, s. 84, egen oversettelse). Foreldrene kommuniserte også at de opplever utfallet av en sak til å være avhengig av saksbehandlerens karakter, erfaringer og forforståelser om menneskene de «etterforsker» i en barnevernssak. At saksbehandlere har stigma knyttet til minoritetsforeldrenes foreldreskap og oppdragelse ble også sitert som vanlig (Kabatanya & Vagli, 2021, s. 84).

6.3 Mistillit knyttet til manglende medvirkning

I artikkel 2 og 3 står minoritetsforeldrenes mistillit til barnevernet knyttet til manglende medvirkning sentralt (Tembo, 2022; Fylkesnes et al., 2015). I artikkel 2 av Tembo (2022) opplevde fem av syv foreldrene akutt plasseringer av barna sine. Flere av foreldrene uttrykte hvor sjokkerte og overrasket de ble da de ble informert om dette. De hadde ingen tidligere

involvering med barnevernet, og opplevde at inngripen skjedde uten forsøk på å gå i dialog og samarbeid med foreldrene først. De beskrev at de som følge av dette følte seg ydmyket og usynliggjort. To av foreldrene (et foreldrepar) fortalte: «Det var en vanlig dag. Vi ventet på at sønnen vår skulle komme hjem fra skolen. Han dukket aldri opp så vi begynte å lete etter han. Så fikk vi plutselig en telefon om at barnevernet hadde hentet han fra skolen» (Tembo, 2022, s. 260, egen oversettelse). Foreldrene uttrykte stor mistillit ovenfor barnevernet fordi de tok sønnen fra skolen uten å varsle om at han ikke kom til å komme hjem, noe som gjorde foreldrene bekymret i en situasjon som allerede hadde vært vanskelig nok (s. 260). I artikkel 3 av Fylkesnes et al. (2015) er en av hovedfunnene at barnevernet ikke går i dialog med foreldre. Foreldrenes oppfatninger er at de ikke blir inkludert i barnevernets beslutninger og at barnevernet ikke går i dialog med dem – som medfører at foreldrene føler seg usynliggjort. Forfatterne forsto foreldrenes møte med barnevernet som kjennetegnet av enveiskommunikasjon (s. 89). Et annet forhold omhandler inkludering av foreldre i barnevernets samarbeid med andre instanser. En far fortalte at han i et etnisk miljø hadde hørt at: «Barnehagen vil sende en melding hvis de ser noen feil eller problemer, som klær eller i barnas liv. Før de snakker med deg vil de snakke med barnevernet». Forfatterne oppfattet at det er en vanlig oppfatning at etniske minoritetsforeldre ikke blir inkludert i samarbeid mellom barnehage og barnevern. Og foreldrene fortalte at deres kunnskap og meninger ikke blir etterspurt eller vektlagt i møte med barnevernet, og at barnevernet griper inn uten forvarsel (s. 90).

7.0 Diskusjon

Jeg vil i dette kapittelet besvare problemstillingen min «*Hvorfor opplever etniske minoritetsforeldre mistillit til barnevernet?*» ved å diskutere de presenterte resultatene i lys av faglig relevant kunnskap presentert i teoridelen.

7.1 Hvorfor opplever etniske minoritetsforeldre mistillit knyttet til frykt for barnevernets mandat?

Barnevernet er avhengig av tillit i befolkningen for å kunne gjøre en best mulig jobb (Rathe et al., 2017, s.25). Resultatene av min analyse viser dog at etniske minoritetsforeldre opplever mistillit til barnevernet på grunn av frykt for barnevernet og deres mandat. Det framkommer at denne mistilliten i hovedsak bunner i manglende forståelse og kjennskap til hvem barnevernet er og hva de gjør (Kabatanya & Vagli, 2021; Tembo, 2022; Fylkesnes et al., 2015).

Ifølge Fylkesnes og Paulsen (2019) har ofte personer med innvandrerbakgrunn manglende kjennskap til barnevernet, og frykter dermed barnevernets inngripen (s. 148), denne oppfatningen bekreftes av mine resultater. Minoritetsforeldres kjennskap til barnevernet er eksempelvis oppfatningen av at barnevernet bare tar barn og ikke hjelper (Fylkesnes et al., 2015). Foreldre frykter altså barnevernets inngripen, fordi de opplever at barnevernet ikke faktisk ønsker å hjelpe, men å ta barn. Dette kan forstås som en opplevelse av mistillit til barnevernets mandat. Mistilliten knyttet til kjennskapen en har til barnevernet handler dog ikke bare om hvilken kjennskap en har, men også hvor denne informasjonen kommer fra i følge Rathe et al. (2017, s. 27). Berg og Paulsen (2021) påpeker at en kjent oppfatning er at innvandrere som kommer til Norge ofte mottar informasjon om barnevernet fra andre, som for eksempel andre minoritets- og innvandremiljøer, før de rekker å motta riktig informasjon fra barnevernet selv (s. 26). Berg og Paulsen (2021) sin påstand bekreftes gjennom resultatene av min analyse, eksempelvis ved to foreldre som sier: «Alle forteller meg at når de (barnevernet) kommer, så tar de barna mine» og «Folk sier at barnevernet tar barn uten grunn» (Kabatanya & Vagli, 2021, s. 83). Foreldrene bruker begrepene «*alle*» og «*folk*» i beskrivelsene av det de har hørt. Dette gir ikke et klart svar på hvem eller fra hvor informasjonen kommer fra, men beskrivelsene deres indikerer at informasjonen kommer fra flere personer. Resultatene mine viser også at foreldre mottar negativ informasjon fra naboer, om at barnevernet ikke er der for å hjelpe, men for å ta ifra foreldrene barna (Fylkesnes et al., 2015). Når minoritetsforeldrene

mottar slik negativ informasjon fra andre, kan det tenkes at mistillit kan oppstå hos foreldre med allerede lite kjennskap, samt at allerede eksisterende mistillit kan blir forsterket. Fordi minoritetsforeldrene ikke har annen informasjon og kjennskap å vurdere den negative informasjonen opp imot, kan det tenkes at det både vil være lett å ta imot informasjon fra andre ukritisk, samt å selv søke informasjon fra andre. Den første kjennskapen vi får til et tema gir oss gjerne et positivt eller negativt førsteinntrykk, som gjerne skaper vårt bilde av tema videre. Fylkesnes og Paulsen (2019) peker på at en mulig konsekvens av frykt for barnevernets mandat kan være at foreldrene unngår å ta kontakt med barnevernet (s. 149), altså at foreldrene har såpass mistillit til barnevernet at de ikke tørr å ta kontakt. Dette bekreftes gjennom resultatene fra min analyse, som viser til at minoritetsforeldre unngår å ta kontakt med barnevernet dersom de trenger hjelp, fordi de opplever mistillit til barnevernets mandat på grunn av frykt. Foreldrene opplever altså mistillit til at barnevernet faktisk vil hjelpe dem. Et eksempel på dette er en forelder som forteller at man kommer til et punkt hvor man kanskje trenger hjelp, men hvor man da unngår å be om hjelp i frykt for at barnevernet skal ta fra dem barna (Kabatanya & Vagli, 2021, s.83). Dette kan forstås som at minoritetsforeldre vegrer seg for og i verste fall unngår å be barnevernet om hjelp på grunn av mistillit til, og frykt for at barnevernet ikke hjelper. Gjennom resultatene mine kan det se ut som at når minoritetsforeldrene så tidlig danner seg et negativt bilde av hvem barnevernet er og hva de gjør, gjennom hovedsakelig feil informasjon og negativ kjennskap som deles av andre, vil foreldrene fra starten av kunne oppleve mistillit til barnevernet på grunn av frykt for deres mandat.

7.2 Hvorfor opplever etniske minoritetsforeldre mistillit knyttet til stigmatisering?

Rugkåsa et al. (2017) mener at etniske minoriteter er ekstra utsatt for å oppleve stigmatisering grunnet sin kulturelle annerledeshet (s. 69). Resultatene av min analyse støtter opp under denne uttalelsen, som viser at etniske minoritetsforeldre har mistillit til barnevernet nettopp fordi de opplever stigmatisering og diskriminering knyttet til sin kulturelle tilhørighet (Kabatanya & Vagli, 2021; Tembo, 2022; Fylkesnes et al., 2015). Rugkåsa et al. (2017) mener at stigmatisering rettet mot minoritetsforeldrene både kan komme fra samfunnet generelt og fra offentlige instanser som for eksempel barnevernet (s. 69), det Rugkåsa et al. (2017) peker på her samstemmer med mine resultater, som viser at hvor stigmatiseringen kommer fra varierer fra strukturelle til individuelle forhold.

Noen foreldre opplever at diskriminering i hovedsak ikke handler om individuelle handlinger, men mer strukturelle forhold (Fylkesnes et al., 2015). Barnevernstjenesten skal utrede, vurdere og godkjenne om et potensielt fosterhjem passer for det enkelt barn i hver sak (Bunkholdt & Kvaran, 2021, s. 240). I denne vurderingen inngår blant annet ivaretagelsen av barnets etniske, religiøse, kulturelle og språklige bakgrunn i valget av plasseringssted jf. bvl § 5-3 tredje ledd første setning (Barnevernloven, 2021, § 5-3). Resultatene av min analyse ser ut til å utfordre det som framkommer i bvl § 5-3, og det Bunkholdt og Kvaran (2021) peker på her. Resultatene mine viser at minoritetsforeldre opplever at barnevernet diskriminerer når det gjelder plassering av barn (Fylkesnes et al., 2015), noe som underbygger det Rugkåsa et al. hevder om at stigmatiseringen kan komme fra instanser som barnevernet (2017, s. 69). Resultatene viser at foreldre opplever mistillit grunnet blant annet mangel på fosterhjem med etniske minoritetsbakgrunner (Fylkesnes et al., 2015). Hvorfor etniske minoritetsforeldre har mistillit til barnevernet knyttet til dette, kommer for eksempel fram hvor en forelder forteller at hun til tross for mangelen på fosterhjem med etniske bakgrunner, har fått høre om flere situasjoner hvor barn fra minoritetsfamilier har blitt plassert i norske hjem, selv om familiene det gjaldt hadde slektninger som ønsket å ta på seg omsorgen (Fylkesnes et al., 2015). Dette kan forstås som at foreldrene for det første ikke opplever at barnevernet gjør nok for å sørge for at det finnes fosterhjem med etniske minoritetsbakgrunner, og derfor opplever mistillit. Og at mistilliten for det andre blir forsterket når foreldrene opplever at barnevernet ikke benytter seg av slektninger og familie som ønsker å ta på seg omsorgen av barna. På denne måten kan det virke som at barnevernet bevisst ikke gjør nok for å ivareta de etniske, religiøse, språklige og kulturelle behovene. Denne oppfatningen kommer også tydelig fram hvor en forelder sier at en utbredt oppfatning blant minoriteter, er at barnevernet bevisst plasserer minoritetsbarn inn i norske hjem for å oppdra barna til å bli så norske som mulig (Fylkesnes et al., 2015). Ved en slik oppfatningen opplever trolig foreldrene at barnevernet gjør det helt motsatte av å ivareta de kulturelle behovene som Bunkholdt og Kvaran (2021) og bvl § 5-3 peker på, ved å isteden forsøke å fornorske de etniske minoritetsbarna og dytte de kulturelle behovene til side. På bakgrunn av dette kan det tenkes at foreldre opplever at barnevernet forsøker å plassere minoritetsbarna i norske hjem, slik at barna må vokse opp i en annen kulturell kontekst enn sin egen. Resultatene mine viser at foreldre opplever mistillit til at barnevernet ønsker å gjøre det beste for familier, noe som støtter Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet sin uttalelse om at personer med tilknytning til ulike minoritetsmiljøer ikke har tillit til barnevernet og at deres vurderinger gjøres til barnets og familiens beste (2017, s. 5).

Gjennom mine resultater framkommer det også at foreldre opplever stigmatisering fra den enkelte barnevernsarbeiders holdninger (Kabatanya & Vagli, 2021; Tembo, 2022). Disse resultatene kan sees i sammenheng med det Rugkåsa et al. (2017) hevder om at stigmatiseringen kan komme fra samfunnet generelt (s. 69), «samfunnet generelt» forstår jeg at kan handle om for eksempel mennesker i samfunnet, altså hvordan hver enkelt persons holdninger er. Foreldre opplever for det første at barnevernsarbeidere stigmatiserer dem til å være dårlige foreldre (Kabatanya & Vagli, 2021; Tembo, 2022), og underbygger Rugkåsa et al. (2017) sin oppfatning om at etniske minoritetsforeldre kan bli stigmatisert grunnet sin annerledeshet, kulturelle særtrekk og «mangler» (s. 69). Eksempelvis opplever minoritetsforeldre at barnevernsarbeideren generaliserer og stereotyperer dem til å være voldelige foreldre gjennom sine forforståelser, en slik forforståelse kan for eksempel handle om å tro at alle utenlandske foreldre bruker oppdragelsesvold mot sine barn. På denne måten kan det tenkes at foreldrene opplever å bli stigmatisert ved at barnevernsarbeidere tilskriver dem negative egenskaper som foreldre, grunnet deres kulturelle bakgrunn. Foreldrene mener på bakgrunn av dette at stigmaet i barnevernet er drevet av barnevernarbeiderenes forutinntatte ideer om foreldreskap i andre kulturer (Tembo, 2022). Videre viser resultatene mine at minoritetsforeldre opplever mistillit knyttet til stigmatisering fra den enkelte barnevernsarbeider, fordi de opplever at en barnevernssaks utfall avhenger av barnevernsarbeiderens karakter, erfaringer og forståelser om menneskene de «etterforsker» i en barnevernssak, altså at beslutningen avhenger av den enkelte barnevernsarbeiders egenskaper (Kabatanya & Vagli, 2021). Resultatene mine kan forstås som at dersom barnevernsarbeideren har en åpen og fordomsfri tilnærming, vil dette kunne gå positivt utover sakens utfall. Og at dersom barnevernsarbeideren derimot tar beslutninger basert på negative forforståelser, vil dette kunne gå negativt utover sakens utfall for de det gjelder. Dette støtter Rugkåsa et al. (2017) sin tanke om at barnevernsarbeideren gjennom kulturalisering kan ende opp med å ta beslutninger basert på forforståelser som stigmatiserer og annengjør de det gjelder (s. 55).

Resultatene av min analyse kan forstås ved at både barnevernsansattes personlige tankesett og det systemet de jobber i, kan være med på å stigmatisere minoritetsforeldrene. Foreldrene opplever på denne måten både mistillit til den enkelte barnevernsarbeider og til barnevernet som instans, ved at foreldrene tilsynelatende ikke blir behandlet likt som andre foreldre. Det kan virke som at manglende kulturkompetanse og erfaring i barnevernet kan være en faktor som har betydning i hvorfor minoritetsforeldrene opplever stigmatisering og diskriminering

(Tembo, 2022). Kulturkompetanse blant barnevernsarbeidere kan bidra til å minske stigmatisering gjennom tilegning og kunnskap om minoritetenes kultur og omsorgsutøvelse (Rugkåsa et al., 2017, s. 77), noe som kan tenkes å bidra til å minske den mistilliten som minoritetsforeldrene opplever gjennom at barnevernsarbeidere møter foreldre uten fordommer og forforståelser. Gjennom en kultursensitiv tilnærming hvor de ansatte er åpne og fordomsfri (Berg & Paulsen, 2021, s. 13), kan det tenkes at minoritetsforeldrenes opplevelse av mistillit knyttet til stigmatisering kan brytes ned, og at muligheten for å bygge tillit gradvis kommer til syne.

7.3 Hvorfor opplever foreldrene mistillit knyttet til manglende medvirkning?

Studsrød og Mevik (2019) peker på at foreldre har rett til medvirkning, noe som innebærer at de skal ha reell innflytelse i barnevernets beslutninger (s.234-236). Måten foreldrene føler seg møtt av barnevernet på, og i hvilken grad de blir involvert vil kunne påvirke foreldrenes holdninger til barnevernet videre ifølge Slettebø (2007, s.91). Gjennom resultatene av min analyse kommer det dog fram at et av forholdene som fører til at etniske minoritetsforeldre opplever mistillit til barnevernet, er foreldrenes opplevelse av manglende medvirkning (Tembo, 2022; Fylkesnes et al., 2015)

Resultatene fra min analyse viser at etniske minoritetsforeldre opplever mistillit til barnevernet knyttet til manglende medvirkning, på grunn av manglende dialog, samarbeid og deltakelse (Tembo, 2022; Fylkesnes et al., 2015). Midjos (2010) viser i sin forskning til at barnevernsarbeidere i for liten grad samarbeider og går i dialog med foreldre i sitt arbeid (Midjo, 2010, s. 301, sitert i Studsrød og Mevik, 2019, s. 232), denne forskningen underbygges av mine resultater som viser at foreldre har opplevd inngripen fra barnevernet, hvor det ikke er blitt gjort noe forsøk på dialog og samarbeid med foreldrene først, og hvor inngripen kom som et sjokk for dem (Tembo, 2022). Barnevernet skal etter barnevernloven så langt som mulig samarbeide med foreldre og behandle dem med respekt jf. bvl § 1-9 første ledd (Barnevernloven, 2021, § 1-9). Mine resultater tilsier dog noe annet gjennom foreldres opplevelse av at barnevernet ikke går i samarbeid. Foreldre opplever på denne måten mistillit fordi de opplever at barnevernet ikke lar foreldrene medvirke i egne saker. Flere foreldre har opplevd at barnevernets inngripen har skjedd uten forvarsel og uten tidligere involvering med barnevernet (Tembo, 2022; Fylkesnes et al., 2015). Resultatene kan på denne måten forstås som at foreldres opplevelse av å ikke bli inkludert i barnevernets arbeid, kan føre til

opplevelse av mistillit til barnevernet. Ved at foreldrene ikke inkluderes i saker som omgår deres egen familie, opplever foreldrene at de føler seg usynliggjort, ydmyket og uhørt. Eksempelvis opplevde et foreldrepar at barnevernet hentet sønnen deres fra skolen uten at foreldrene fikk noe beskjed om dette, noe som førte til stor bekymring hos foreldrene da sønnen ikke kom hjem fra skolen (Tembo, 2022). Barnevernloven sier at barnevernet skal behandle foreldrene med respekt jf. bvl 1-9 første ledd (Barnevernloven, 2021, § 1-9), det kan dog tenkes at foreldrene i denne situasjonen opplevde liten grad av respekt ved å bli satt i en slik posisjon. Slettebø (2007) mener at måten foreldrene blir involvert tidlig i en prosess med barnevernet, kan få stor betydning for deres holdninger til barnevernet videre (s. 91). På bakgrunn av mine resultater kan det gjennom denne forståelsen se ut som at foreldrene som ikke ble involvert fra starten av, har dannet seg et negativt inntrykk av barnevernet. Foreldrene ble ikke forsøkt involvert og følte seg på denne måten møtt med liten grad av respekt. Gjennom en slik opplevelse kan det tenkes at mistilliten fort oppstår hos foreldrene – barnevernet gikk i dette tilfelle bak foreldrenes rygg og unngikk å gå i dialog med foreldrene først. På denne måten ble foreldrenes første møte med barnevernet en negativ opplevelse, som er med å påvirke deres holdninger og inntrykk av barnevernet videre. Når foreldrene allerede har dannet et negativt inntrykk til barnevernet, kan det tenkes at tilliten vil dannes i mindre grad, og i verste fall vil ende med stor mistillit. Uggerhøj (2014) viser i sin forskning til at foreldre opplever mistillit til barnevernet, fordi deres synspunkter ikke blir tatt hensyn til (Uggerhøj, 2014, sitert i Studsrød & Mevik, 2019, s. 232), også Uggerhøj sitt syn blir bekreftet i mine resultater. Resultatene viser at foreldre kjennetegner møte med barnevernet med enveiskommunikasjon. Foreldrene uttrykker at de ikke føler seg inkluderte i beslutninger som tas, og opplever at deres meninger ikke lyttes til (Fylkesnes et al., 2015). Resultatene av min analyse viser på bakgrunn av alle disse forholdene at minoritetsforeldrenes mistillit til barnevernet knyttet til manglende deltakelse, handler om at de ikke bli involvert, informert og ikke blir invitert til samarbeid og dialog med barnevernet. På denne måten opplever foreldrene at de ikke får medvirke og danner mistillit til barnevernet. Dersom barnevernsarbeideren inviterer minoritetsforeldrene til deltakelse og sørger for at foreldrene får medvirke og komme med sine meninger så langt det lar seg gjøre, kan det tenkes at opplevelsen av mistillit kan snus og at en relasjon bygd på tillit kan skapes. Jeg mener at foreldrenes opplevelse av medvirkning gjennom å bli inkludert i barnevernets arbeid og beslutninger, er viktig for dannelsen av tillit i minoritetsforeldrenes og barnevernets relasjon.

8.0 Konklusjon

I denne oppgaven har jeg tatt utgangspunkt i problemstillingen: «Hvorfor opplever etniske minoritetsforeldre mistillit til barnevernet». Jeg valgte å gjøre en litteraturstudie for å besvare oppgaven min. Prosessen med å finne relevante vitenskapelige artikler var tidskrevende og utfordrende, men etter å ha funnet relevante artikler fungerte litteraturstudie godt for å svare på problemstillingen min.

Jeg har presentert og diskutert analysens resultater med utgangspunkt i valgte teoretiske perspektiver, og lagt fram minoritetsforeldres opplevelser med mistillit til barnevernet. I dette avsluttende kapittelet vil jeg kort oppsummere analysens resultater, og deretter peke fram mot perspektiver som kan være utgangspunkt for, og innspill i forhold til videre forskning og arbeid i møtet mellom minoritetsforeldre og barnevernet. Helt til slutt vil jeg reflektere kort rundt min studie.

Resultater fra analysen kan tyde på at minoritetsforeldres mistillit til barnevernet i hovedsak bunnar i manglende kunnskap til barnevernets mandat og arbeidsmåter. I tillegg er feilinformasjon en årsak som skaper frykt som fører til mistillit. Det kommer ikke konkret fram hvor denne informasjonen kommer fra, men det kan synes som at den kommer fra flere ulike hold i samfunnet. Minoritetsforeldre gir også uttrykk for at mistillit til barnevernet har en sammenheng med opplevelsen av å bli stigmatisert, både gjennom strukturelle forhold og barnevernsansattes personlige holdninger. For eksempel opplever flere at barnevernsarbeidere tar beslutninger basert på forforståelser. Det kan på bakgrunn av minoritetsforeldres utsagn også synes som at mistillit til barnevernet er knyttet til en opplevelse av manglende medvirkning gjennom manglende dialog og samarbeid. Eksempler på dette er inngripen som har skjedd uten forvarsel.

I innledningen viste jeg til Athar Ali (2019) som pekte på at ny barnevernslov må ivareta etniske minoriteter bedre, samt at barnevernsarbeideres kompetanse må heves kraftig på dette område. I ny barnevernlov som tredde i kraft i år understrekes behovet for å utvikle et kultursensitivt og flerkulturelt barnevern. Foreldre og barns kulturelle tilhørighet er styrket i ny lovfesting som sier at barnevernet plikter å ivareta familiers etniske, kulturelle, språklige og religiøse bakgrunn (Barnevernloven, 2021, § 1-8).

I løpet av denne oppgaven har jeg reflektert rundt utfordringer i minoritetsforeldres møte med barnevernet som kan føre til mistillit. Med hensyn til at flere minoritetsforeldre uttrykker mistillit til barnevernet kan det være nyttig å prioritere kompetanseheving innenfor kultursensitivitet og kulturkompetanse blant barnevernsansatte. Kanskje kan samarbeid, erfaringsdeling og refleksjoner i kollegiet bidra til systematisk kunnskapsutvikling blant barnevernsansatte, som i sin tur kan føre til at en mer kultursensitiv praksis i møte med etniske minoritetsforeldre. Avslutningsvis håper jeg dette tema blir mer belyst framover. Og det hadde vært interessant om videre forskning gjorde nye undersøkelser av minoritetsforeldres opplevelse av barnevernet, etter ny barnevernslov har tredd i kraft og er i full drift.

Litteraturliste

Ali, A. (2015). Et flerkulturelt barnevern? Hvordan fremme dialog mellom barnevernet og etniske minoriteter. *Tidsskriftet Nores Barnevern* 92(2), 148-50.

<https://doi.org/10.18261/ISSN1891-1838-2015-02-07> *2 sider

Ali, A. (2019, 28.juli). Ny barnevernslov må ivareta etniske minoriteter bedre. *Aftenposten, Debatt*. <https://www.aftenposten.no/meninger/debatt/i/8mjxwr/ny-barnevernslov-maa-ivareta-etniske-minoriteter-bedre-athar-ali>

Barnevernsloven. (2021). *Lov om barnevern (LOV-2021-06-18-97)*. Lovdata.

<https://lovdata.no/pro/lov/2021-06-18-97>

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet. (2017). *Handlingsplan for å bedre tillit mellom etniske minoritetsmiljøer og barnevern 2016-2021*.

https://bibliotek.buudir.no/BUF/101/Handlingsplan_for_a_bedre_tillit_mellom_barnevern_og_etniske_minoritetsmiljoer_2016_2021.pdf *19 sider

Berg, B. & Paulsen, V. (2021). Myter og realiteter – innvandreres møter med barnevernet. I B, Berg. & V, Paulsen (Red.), *Møter mellom minoriteter og barnevernet* (s. 20-34).

Universitetsforlaget. *14 sider

Berg, B. & Paulsen, V. (2021). Møter mellom minoriteter og barnevernet – en introduksjon. I B, Berg. & V, Paulsen (Red.), *Møter mellom minoriteter og barnevernet* (s. 11-19).

Universitetsforlaget. *9 sider

Berg, B., Paulsen, V., Midjo, T., Haugen, G. M. D., Garvik, M. & Tøssebro, J. (2017). Myter og realiteter: Innvandreres møter med barnevernet. NTNU Samfunnsforskning.

https://bibliotek.buudir.no/BUF/101/Myter_og_realiteter_Innvandrerens_moter_med_barnevernet.pdf *116 sider

Dalland, O. (2020). *Metode og oppgaveskriving* (7. utg.). Gyldendal. *25 sider

Fugelli, P. (2001). Tillit. *Tidsskriftet for den Norske Lægeforening*, 121(30) 3621-3624.

<https://tidsskriftet.no/sites/default/files/pdf2001--3621-4.pdf> *4 sider

Fylkesnes, M. K., Iversen, A. C., Bjørknes, R. & Nygren, L. (2015). Frykten for barnevernet – En undersøkelse av etniske minoritetsforeldres oppfatninger. *Tidsskriftet Norges Barnevern*, 92(2), 80-96. <https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.18261/ISSN1891-1838-2015-02-02>

Fylkesnes, M. K. & Paulsen, V. (2019). Barnevern og migrasjon: barnevernspedagogen i møte med familier med kort botid i Norge. I I, Studsrød., V, Paulsen., I, Kvaran. & K, Mevik (Red.), *Barnevernspedagog: En grunnbok* (s. 145-155). Universitetsforlaget.

Grimen, H. (2009). *Hva er tillit*. Universitetsforlaget. *34 sider

Jávo, C. (2010). *Kulturens betydning for oppdragelse og atferdsproblemer: transkulturell forståelse, veiledning og behandling*. Universitetsforlaget. *20 sider

Kabatanya, C. L. & Vagli, Å. (2021) Parenting in double translation: lived experiences of Ugandan immigrant parents in Norway. *Nordic Social Work Research*, 11(1), 77-89.

<https://doi.org/10.1080/2156857X.2019.1644531>

Köhler-Olsen, J. (2022). Med mål om et bedre barnevern: Lov 18.juni 2021 nr. 97 om barnevern (barnevernsloven). *Tidsskriftet for familierett, arverett og barnevernrettslige spørsmål*, 20(4), 240-261. <https://doi.org/10.18261/fab.20.4.2> *11 sider

Qureshi, N. A. (2009). Kultursensitivitet i profesjonell yrkesutøvelse. I K, Eide., N. A, Qureshi., M, Rugkåsa. & H, Vike (Red.), *Over profesjonelle barrierer: Et minoritetsperspektiv i psykososialt arbeid med barn og unge* (1. utg., s. 206-228). Gyldendal Akademisk. *23 sider

Rathe, L., Holst, L. S., Holbæk-Hanssen, J. & Andersson, S. T. (2017). *Tillit til barnevernet blant personer med innvandrerbakgrunn*. Ipsos.

https://bibliotek.buudir.no/BUF/101/Tillit_til_barnevernet_blant_personer_med_innvandrerbakgrunn.pdf *104 sider

Rugkåså, M., Ylvisaker, S. & Eide, K. (2017). *Barnevern i et minoritetsperspektiv: Sosialt arbeid med barn og unge* (4. utg.). Gyldendal Akademisk. *116 sider

Slettebø, T. (2007). Foreldres opplevelse av medvirkning i barnevernet. I S, Seim. & T, Slettebø (Red.), *Brukermedvirkning i barnevernet* (s. 89-110). Universitetsforlaget. *21 sider

Statistisk Sentralbyrå. (2023). *Fakta om innvandring*. Hentet 27.februar 2023 fra <https://www.ssb.no/innvandring-og-innvandrere/faktaside/innvandring>

Studsrød, I. & Mevik, K. (2019). Foreldresamarbeid – muligheter og utfordringer. I I, Studsrød., V, Paulsen., I, Kvaran. & K, Mevik (Red.), *Barnevernspedagog: En grunnbok* (s. 231-239). Universitetsforlaget.

Tembo, M. J. (2022). Navigating emotions in child welfare: Immigrant parents' experiences and perceptions of involvement with child welfare services in Norway. *International Social Work*, 65(2), 254-267. <https://doi.org/10.1177/0020872819897770>

Thidemann, I. J. (2019). *Bacheloroppgaven for sykepleierstudenter: Den lille motivasjonsboken i akademisk oppgaveskriving* (2. utg.). Universitetsforlaget. *119 sider

Aadnesen, B. N. & Hærem, E. (2007). *Interkulturelt barnevernsarbeid*. Universitetsforlaget. *143 sider

Selvvalgt pensum: 780 sider

Vedlegg 1: Litteraturmatrise

Litteraturmatrise artikkel 1:

Artikkel 1: Norge	Kabatanya, C. L. & Vagli, Å. (2021). Parenting in double translation: lived experiences of Ugandan immigrant parents in Norway. <i>Nordic social work research</i> , 2021 Vol.11 (1), s. 77-89. https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.1080/2156857X.2019.1644531
Hensikt	Hensikten var å undersøke hvordan ugandiske innvandrere foreldre i Norge opplever kulturelle endringer i foreldrerollen.
Metode	Kvalitativ metode med semi-strukturerte intervju på 90-120 minutter.
Utvalg	Seks ugandiske foreldre fra to ulike byer. Ett par og fire enslige foreldre mellom 28 og 51 år. Alle hadde bodd i Norge i mer enn tre år og hadde barn på under 18 år.
Resultater	Hovedfunnene i denne artikkelen relevante for min problemstilling kan skilles mellom opplevelsen av ulike kontekster og foreldrenes forhold til norsk barnevernstjeneste. Forskerne fant at mangel på kunnskap og foreldreferdigheter i forhold til norske forventinger, bemerket seg som sentrale bekymringer når det kom til frykt for innblanding av barnevernet.
Kvalitet	Artikkelen er vitenskapelig med fagfelleurdert tidsskrift. Den er også publisert i nyere tid (2021) noe som kan bidra til å øke funnenes kvalitet og relevans. Det er benyttet «snøballmetode» for å finne informanter, dette er viktig å ha med i betraktning. Forfatterne peker på mulige svakheter med studien. Det var blant annet ingen krav om tidligere eller nåværende kontakt med barnevernet i disse artiklene – dette er viktig å merke seg da deres opplevelse av barnevernet dermed går ut ifra en forforståelse gjennom fordommer og kunnskap gjennom andre. Det nevnes også at førsteforfatteren hadde samme nasjonalitet som informantene (Ugandisk). Dette mente de både åpnet opp til samtale, men også kunne være kilde til utfordringer. Denne førsteforfatteren passet spesielt på å skille forskningen fra egne erfaringer og oppfatninger i samtale med informantene.

Litteraturmatrise artikkel 2:

Artikkel 2: Norge	Tembo, M. J. (2022). Navigating emotions in child welfare: Immigrant parents' experiences and perceptions of involvement with child welfare services in Norway. <i>International social work</i> , 2022, Vol.65 (2), s.254-267. https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.1177/0020872819897770
Hensikt	Denne studien utforsker innvandrereforeldres emosjonelle opplevelser i barnevernet. Hovedtema gjennom intervjuene var hvordan foreldrene opplevde kontakten med barnevernet.
Metode	Kvalitativ metode gjennom dybdeintervjuer, hvor gjennomsnittet på intervjuene var på 1,5 time
Utvalg	13 ikke-vestlige innvandrereforeldre som representerte 10 familier. Alle hadde tidligere eller pågående kontakt med barnevernet.
Resultater	Forskeren fant at foreldrenes opplevelse av barnevernet var preget av sterke følelser, som sinne, angst, tristhet og frykt.
Kvalitet	Artikkelen er vitenskapelig med fagfellevurdert tidsskrift, og er publisert nylig (2022) noe som kan være med å øke studiens kvalitet og relevans. Forfatteren forklarer fremgangsmåte presist. Forfatteren utnevner også mulige svakheter ved studien – som at det ble brukt «snøballprøvetaking» for å rekruttere informanter pga. utfordringer med å finne informanter. Dette kan ha resultert i økt sjans for å rekruttere familier med negative erfaringer med barnevernet. Resultatene kan som følge av dette ha noe skjevhet.

Litteratormatrise artikkel 3:

Artikkel 3: Norge	Fylkesnes, M, K., Iversen, A, C., Bjørknes, R. & Nygren, L. (2015). Frykten for barnevernet – En undersøkelse av etniske minoritetsforeldres oppfatninger. <i>Tidsskriftet Norges Barnevern</i> , 2015, Vol.92 (2), s.81-96. https://doi-org.ezproxy.uis.no/10.18261/ISSN1891-1838-2015-02-02
Hensikt	Som en del av et større forskningsprosjekt ble foreldre med flyktning bakgrunn intervjuet om deres erfaringer fra kontakt med barnevernet. Formålet er å utforske hva frykten omhandler med hensyn til representasjonene av barnevernet den relateres til.
Metode	Kvalitativ metode med semi-strukturerte intervjuer, med varighet på 50 minutter til 2,5 timer.
Utvalg	10 foreldre med flyktning bakgrunn mellom 20-40 år. Derav fire fedre og seks mødre (hvorav to var et par). Disse hadde opprinnelse fra åtte ulike land (Afrika og Midtøsten) og hadde hatt erfaring med barnevernet i 3 måneder eller mer.
Resultater	Forskerne fant frykten for barnevernet som et gjennomgående tema når de undersøkte foreldrenes erfaringer i kontakt med dem. De fant at også at denne frykten ikke kun var relatert til informantenes egne negative erfaringer, men til en rekke oppfatninger om barnevernet som de beskrev som vanlige i minoritetsmiljøer. Funnene i denne artikkelen ble delt inn i tre hovedtema: barnevernet bare tar barn, barnevernet går ikke i dialog med foreldre og barnevernet diskriminerer.
Kvalitet	Artikkelen er vitenskapelig med fagfellevurdert tidsskrift. Artikkelen er av noe eldre publiserings år og resultatene kan ha blitt noe annerledes om den ble utført i dag. Men, dette er tema vi vet fortsatt eksisterer i stor grad. Forfatterne presenterer fremgangsmåte og utførelse grundig. I denne artikkelen ble ikke informantenes etnisitet inkludert, noe som medfører redusert kontekstuell rikdom i studien, men de nøyaktige etnisitetene er ikke noe jeg fokuserer på i denne oppgaven.